31999R2342

L 281/30 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1999.11.4.

A BIZOTTSÁG 2342/1999/EK RENDELETE

(1999. október 28.)

a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 1254/1999/EK tanácsi rendeletnek a jövedelemtámogatási rendszerek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről [1] szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendeletre és különösen annak 4. cikke (8) bekezdésére, 5. cikke (5) bekezdésére, 6. cikke (7) bekezdésére, 7. cikke (5) bekezdésére, 8. cikke (4) bekezdésére, 9. cikke (4) bekezdésére, 10. cikke (3) bekezdésére, 11. cikke (5) bekezdésére, 12. cikke (3) bekezdésére, 13. cikke (5) bekezdésére, 20. cikkére, 23. cikke (3) bekezdésére, valamint 50. cikkére,

mivel:

(1) az 1254/1999/EK rendelet új támogatási rendszert vezet be a 805/68/EGK tanácsi rendeletben [2] meghatározott rendszer helyett. Annak érdekében, hogy az új rendelkezéseket figyelembe lehessen venni, szükség van a legutóbb az 1410/1999/EK rendelettel [3] módosított, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 805/68/EGK tanácsi rendeletben előírt jövedelemtámogatási rendszerek alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1244/82/EGK és a 714/89/EGK rendelet [4] hatályon kívül helyezéséről szóló, 1992. december 23-i 3886/92/EGK bizottsági rendelet módosítására, illetve az érthetőség kedvéért, a módosítás alkalmával a 3886/92/EGK rendelet újrafogalmazására;

(2) az 1254/1999/EK rendelet 3–25. cikkében hivatkozott támogatási és egyéb kifizetési rendszerek a legutóbb az 1036/1999/EK [5] rendelettel módosított, az egyes közösségi támogatási programokra vonatkozó integrált szabályozási és ellenőrzési rendszer létrehozásáról (a továbbiakban: „integrált rendszer") szóló, 1992. November 27-i 3508/92/EGK tanácsi rendelet [6] hatálya alá tartoznak. Ennek eredményeként ennek a rendeletnek az érvényessége a fennálló ügyeknek az integrált rendszeren belül történő horizontális irányú szabályozására korlátozódik;

(3) a regionális felső határ, valamint az állománysűrűség célkitűzései azt diktálják, hogy a különleges támogatás a fenti két intézkedés által érintett állatok esetében ugyanazzal a korcsoporttal kapcsolatosan ne legyen kérelmezhető. A szezonalitást csökkentő támogatás szempontjából ezeket az állatokat a különleges támogatásra jogosultaknak kell tekinteni;

(4) az 1254/1999/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja elrendeli, hogy minden hímivarú szarvasmarhát az állat vágásáig, illetve exportálásáig a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint a marhahús és marhahústermékek címkézéséről szóló, 1997. április 21-i 820/97/EK tanácsi rendelet [7] értelmében marhalevéllel vagy azzal azonos értékű adminisztrációs okmánnyal kell ellátni. Rendelkezni kell az adminisztrációs okmány elkészítéséről és nemzeti szinten történő kiadásáról. A tagállamokban érvényes sajátos adminisztratív és ellenőrzési körülmények figyelembevétele érdekében az adminisztrációs okmányok különböző formáit kell engedélyezni;

(5) az 1254/1999/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése a különleges támogatás igénybevételének feltételeként birtokontartási időszakot állapít meg. Ezért ennek az időszaknak a meghatározása és hosszának megállapítása szükséges;

(6) a különleges támogatás vágáskor történő megadásával kapcsolatos intézkedéseknek összhangban kell lenniük a vágási támogatás megadásával. Meg kell határozni, milyen dokumentumoknak kell az állatot a vágásig, kiszállításig, illetve exportálásig elkísérnie. Az engedélyezési forma egyes jellegzetességeinek a vágáskor történő figyelembevétele érdekében szabályozni kell a növendék bikák életkorának feltételeit és a hasított kifejlett szarvasmarhák előkészítésének módját;

(7) a szezonalitást csökkentő támogatás folyósításának feltételeit a vágási támogatás folyósítására vonatkozó rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni. Annak meghatározása, hogy a rendelkezésre álló információ alapján melyik tagállam elégíti ki e támogatási rendszer alkalmazásának feltételeit, egy bizottsági határozat keretében történik;

(8) az anyatehén fogalmát az 1254/1999/EK rendelet 6. cikke (7) bekezdésében foglaltak szerint kell meghatározni. Ebben a tekintetben ugyanazokat a fajtákat kell tartani, mint az előző rendszer szerint. Azok az adminisztratív szabályok, amelyek a régi rendszerben érvényesek voltak, lényegüket tekintve továbbra is alkalmazhatók, különösen, ami az átlagos tejhozamra, illetve a nemzeti kiegészítő támogatásra vonatkozik;

---

[1] HL L 160., 1999.6.26., 21. o.
[2] HL L 148., 1968.6.28., 24. o.
[3] HL L 164., 1999.6.30., 53. o.
[4] HL L 391., 1992.12.31., 20. o.
[5] HL L 127., 1999.5.21., 4. o.
[6] HL L 355., 1992.12.5., 1. o.
[7] HL L 117., 1997.5.7., 1. o.

(9) az egyéni felső határok rendszerének alkalmazása érdekében ki kell dolgozni ezen határok meghatározásának és a termelőkkel való közlésének szabályozását. Annak érdekében, hogy erősíteni lehessen e rendszer piacra gyakorolt szabályozó hatását, rendelkezni kell arról, hogy ha a támogatásra való jogot a támogatottak bizonyos határidőn belül nem használják fel, akkor azt a nemzeti tartalékba vissza kell fizetni. Megfelelő intézkedéseket kell hozni annak elérésére is, hogy a nemzeti tartalékból térítésmentesen adott jogosultságokat a kedvezményezettek kizárólag a szándékolt célokra használják fel;

(10) ezeknek a jogoknak a mobilizálását, valamint a kedvezményezett termelőkhöz való juttatását elő kell segíteni. Ennek érdekében a támogatáshoz való jog felhasználásának minimális százalékát rögzíteni kell. E százaléknak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy elkerülhető legyen a jogok egyes tagállamokban tapasztalható kihasználatlansága, amely problémákat okozhat a jogokért a nemzeti tartalékon keresztül folyamodó kiemelt termelők esetében. A tagállamokat ezért fel kell hatalmazni arra, hogy a jogok igénybevételének minimális százalékát megemeljék, de ez az érték nem haladhatja meg a 90 %-ot;

(11) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia-alapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről [1] szóló, 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet 22. és 23. cikke extenzifikációs programokat hoz létre. Rendelkezni kell arról, hogy az anyatehénre vonatkozó támogatásra ilyen módon kibocsátott jogok igénybevételét a fenti programokban való részvétel teljes idejére felfüggesszék. A kibocsátott jogok felhasználását azonban kivételes jelleggel engedélyezni kell, hogy az egyéb agrár-környezetvédelmi intézkedések részeként a támogatási jogokra vonatkozó igényeket ki lehessen elégíteni. A fenti rendelet 10. cikke szerinti korkedvezményes nyugdíjba vonulási rendszer egyik célkitűzése éppen az, hogy ösztönözzék az idősebb gazdák leváltását olyan gazdákra, akik képesek a megmaradt mezőgazdasági birtokok gazdasági életképességét javítani. Indokoltan lehet tartani attól, hogy egyes gazdák nem fognak a korkedvezményes nyugdíjba vonulási rendszerben részt venni akkor, ha az hosszú távon anyateheneik után járó támogatási joguk várható elvesztésével jár együtt. A tagállamoknak ezért rendelkezniük kell e programok alapján az ideiglenes bérlet teljes időtartamának kiterjesztéséről;

(12) a jogok átadásával, illetve ideiglenes bérbeadásával kapcsolatos rendelkezések egységes végrehajtása bizonyos adminisztratív szabályok bevezetését feltételezi. A túlzott adminisztráció elkerülése érdekében a tagállamoknak meg kell engedni, hogy rögzítsék az átadható, illetve ideiglenesen bérbe adható jogok legkisebb mennyiségét. Ezeknek a jogszabályoknak kell megakadályozni az 1254/1999/EK rendelet 8. cikk (1) bekezdésében előírtak megsértését is, amely kimondja, hogy minden alkalommal, amikor jogoknak a birtok átadása nélkül történő átadása valósul meg, az ily módon átadott jogok egy részéről a nemzeti tartalék számára le kell mondani. Ezen túlmenően az átadási szabályokkal való visszaélés megakadályozása érdekében rendelkezni kell az ilyen ideiglenes bérbeadás idejének korlátozásáról;

(13) rendelkezni kell a jogok átadásánál az adminisztratív határidő betartásának rugalmasságáról olyan esetekben, amikor a termelő bizonyítani tudja, hogy a jogokat egy elhunyt termelőtől örökölte;

(14) azt a különleges helyzetet, amikor a termelő csak állami, illetve szövetkezeti tulajdonú földet hasznosít legeltetésre, és minden jogát átadja egy másik gazdának, ily módon megszüntetve a termelést, a birtok átadásával egyenértékűnek kell tekinteni;

(15) az olyan átruházási adminisztrációs rendszer alkalmazása, amelyben a birtokátadás nélkül történő valamennyi jogátruházás, illetve jogok ideiglenes bérbeadása kizárólagosan a nemzeti tartalékon keresztül zajlik, szükségessé teszi egy olyan jogi keret megalkotását, amely a termelők közötti közvetlen átadás rendszerével való gazdasági következetesség megőrzését szolgálja. Objektív feltételeket kell kialakítani a jogait átadó termelő részére a nemzeti tartalékból fizetendő összeg, valamint a nemzeti tartalékból azonos értékű jogot megkapó termelő által fizetendő összeg meghatározására;

(16) az 1254/1999/EK rendelet 10. cikke az üszőkre adott, anyatehénre vonatkozó támogatás folyósításának kezelésére különleges, nem kötelező rendszert határoz meg azoknak a tagállamoknak a számára, amelyek a cikkben szereplő feltételeknek megfelelnek. A rendelkezésre álló információ alapján annak meghatározása, hogy mely tagállamok felelnek meg a különleges rendszer feltételeinek, egy bizottsági határozat feladata lesz. A támogatás folyósításának különleges rendelkezéseit meg kell határozni. Az anyatehénre vonatkozó támogatás általános célkitűzéseivel összhangban ezt a támogatást olyan gazdák részére kell folyósítani, akik üszőállományukat a tehénállomány pótlására szánják, és nem vágóüszőt állítanak elő. Ennek érdekében a tagállamoknak olyan feltételeket kell meghatározniuk, amelyek között különösen egy korhatár és/vagy bizonyos fajtakövetelmények szerepelhetnek;

(17) meg kell határozni az állománysűrűség kiszámításának módját. Az állománysűrűség gyakorlati alkalmazásának egyszerűsítése érdekében egy dátumot kell meghatározni a tej referenciamennyiségének figyelembevételére;

[1] HL L 160., 1999.6.26., 80. o.

(18) az extenzifikációs támogatás kifizetésének feltétele a tagállam választása szerinti egy, legfeljebb két állománysűrűségi mutatónak való megfelelés. Az extenzifikációs támogatási rendszer szempontjából az állománysűrűségbe tartozik a birtokon tartott valamennyi legalább hat hónapos szarvasmarha. Ezért különleges szabályokat kell megfogalmazni az állatok számlálására, illetve a termelőnek a támogatási rendszerben való részvételi nyilatkozatára vonatkozóan. A rendszer irányítását nagymértékben könnyítheti a 820/97/EK rendeletben hivatkozott számítógépes adatbázis használata. Ezért rendelkezni kell ennek az adatbázisnak a használatáról azzal a feltétellel, hogy az adatbázis az illető tagállam számára kielégítő módon megfelelő biztosítékokat nyújt a benne található adatoknak az extenzifikációs támogatási rendszer szempontjából elvárható pontosságára vonatkozóan;

(19) fennáll annak a veszélye, hogy egyes termelők mesterségesen fogják az extenzifikációs támogatási rendszerrel kapcsolatos átlagos állománysűrűségre vonatkozó követelményeket oly módon kielégíteni, hogy az év egy részében abnormálisan alacsony állománysűrűséget produkálnak. Lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy az ilyen termelők ne kaphassanak extenzifikációs támogatást. E célból az egyértelműség érdekében ki kell jelenteni, hogy az ilyen helyzet a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló, 1999. május 17-i 1259/1999/EK tanácsi rendelet [1] 7. cikkének hatálya alá tartozik, és hogy a tagállamoknak ezért valamennyi szükséges intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy ezt a cikket az extenzifikációs támogatási rendszer keretein belül is alkalmazzák;

(20) az egyszerűség kedvéért a leginkább külterjes mezőgazdasági vállalkozások esetében kívánatos lenne egy nem kötelező, egyszerűsített rendszert létrehozni az extenzifikációs támogatás engedélyezésére;

(21) az 1254/1999/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szabályozza a cikkben előírt feltételeknek megfelelő tagállamok részére a tejelőtehenekre vonatkozó extenzifikációs támogatás folyósításának külön rendszerét. Rögzíteni kell azt az eljárást, amely alapján meghatározható, hogy a rendelkezésre álló információk alapján mely tagállamok felelnek meg e különleges rendszer alkalmazási követelményeinek. Meg kell határozni a támogatás engedélyezésére vonatkozó külön intézkedéseket. Az általános extenzifikációs támogatási rendszerrel való összhang biztosítása érdekében, valamint a támogatásra jogosult tejelőtehenek pontos létszámának megállapítása céljából a tejelőtehenekre vonatkozó legrövidebb birtokontartási időszakot is meg kell határozni;

(22) az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK/Euratom tanácsi rendelet [2] bizonyos rendelkezéseinek alkalmazása a hónapokban megadott birtokontartási időszakot mesterségesen tolnák ki egy vagy két nappal. Ezért különleges rendelkezésekre van szükség ebben a kérdésben;

(23) a kérelmeket általában a vágási támogatással kapcsolatban kell benyújtani. Az egyszerűsítés kedvéért az integrált rendszerben meghatározott „állatállomány" támogatási kérelmet ilyen kérelemnek kell tekinteni, feltéve hogy minden olyan elemet tartalmaz, amely a támogatás kifizetésének igazolásához szükséges, és hogy az állatot ugyanabban a tagállamban vagy másik tagállamban vágják le, vagy pedig exportálják;

(24) a 820/97/EK rendelet értelmében a tagállamoknak 1999. december 31-től teljes mértékben működő számítógépes adatbázissal kell rendelkezniük. Szükséges, hogy az adatbázist a vágási támogatás kezelésének megkönnyítésére lehessen használni, azzal a feltétellel, hogy az adatbázis az illető tagállam számára kielégítő módon megfelelő biztosítékot nyújt a benne található adatoknak a támogatás kifizetése szempontjából elvárható pontosságára vonatkozóan;

(25) a borjak vágási támogatása felső súlyhatárhoz van kötve. Ezért meg kell határozni a hasított test előkészítésének szabványtípusát, amelyre a súlyhatárok vonatkoznak;

(26) az 1254/1999/EK rendelet 11. cikk (1) bekezdése a vágási támogatás kifizetésének feltételeként birtokontartási időszakot határoz meg. Ezért ennek az időszaknak a meghatározása és hosszának megállapítása szükséges;

(27) a kiegészítő kifizetések nemzeti szabályozására és végrehajtására vonatkozóan részletes információt kell a Bizottság számára továbbítani;

(28) annak biztosítása érdekében, hogy a gazdák a lehető leggyorsabban megkapják a kifizetéseket, rendelkezni kell az előlegek engedélyezéséről. Tekintettel azonban arra, hogy az országos, illetve regionális felső határt is alkalmazni kell, lépéseket kell tenni arra vonatkozóan, hogy a kifizetett előlegek ne haladják meg a végső kifizetési összeget. Rendelkezni kell ezért arról, hogy a tagállamok a fenti felső határok figyelembevételével csökkenthessék a támogatási előleg kifizetési százalékát;

(29) az 1254/1999/EK rendelet tartalmazza az illetékes állategészségügyi szabályozás által nem engedélyezett anyagok, illetve termékek illegális használatára, illetve tartására kiszabható büntetéseket. Ismételt jogsértés esetén a büntetések időtartamának meghatározását a tagállamokra kell hagyni, amelyek inkább képesek arra, hogy az elkövetett szabálysértés fajsúlyát meg tudják ítélni;

[1] HL L 160., 1999.6.26., 113. o.
[2] HL L 124., 1971.6.8., 1. o.

(30) a különleges támogatási rendszer és az anyatehénre vonatkozó támogatás rendszere szempontjából az adott naptári év számít referencia-időszaknak. Szükség van annak a dátumnak a meghatározására, ameddig a fent említett rendszerek kérelmeinél figyelembe veendő elemeket alkalmazni kell. A megbízható és következetes adminisztráció biztosítása érdekében általános szabályként a kérelem beadásának határidejét kell választani. Tekintettel azonban a vágáskor fizetett különleges támogatásra, különleges szabályokat kell meghatározni a magasabb támogatás érdekében eszközölt, az egyik évről a másikra átvitt kifizetések elkerülésére. Ami a vágási támogatást illeti, a vágás, illetve az export időpontja a megfelelőbb jelzése annak, hogy a szóban forgó eseményekre ténylegesen sor került-e;

(31) az euróval kapcsolatos agromonetáris megállapodások kialakításáról szóló, 1998. december 15-i 2799/98/EK tanácsi rendelet ([1]) 5. cikkében hivatkozott segélyek, támogatások és összegek operatív eseményének időpontjában az átváltási árfolyam az adott nap árfolyamaként van meghatározva. Az operatív esemény napján érvényes árfolyamot olyan módon kell rögzíteni, hogy elvben biztosítható legyen: az ilyen segélyek, támogatások, illetve összegek az egy adott napon érvényes árfolyamok következtében előálló éles ingadozásoktól mentesüljenek a nemzeti pénznemre történő átváltáskor. Ennek érdekében a legmegfelelőbb megoldásnak a folyósítás évét megelőző hónap folyamán érvényes átváltási árfolyamok időarányosan számított átlaga tűnik;

(32) a marha- és borjúhúságazat támogatási rendszerének reformja keretében a tagállamokban hozott végrehajtási intézkedések ellenőrzése érdekében a Bizottságnak teljes körű tájékoztatásra van szüksége, és ismernie kell a nevezett támogatási rendszerek alkalmazásának számszerűsített eredményeit. Ezért rendelkezni kell a tagállamok bizonyos értesítési kötelezettségeiről. Az adatok átadásának és elemzésének megkönnyítésére az adatszolgáltatásban szereplő adatok következetes formátumát kell előírni;

(33) az új rendszerre való átállás megkönnyítése érdekében az értesítési rendszabályok, valamint az állatokra vonatkozó jelölési és azonosítási kötelezettségek tekintetében átmeneti rendelkezésekre van szükség;

(34) mivel az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Marha- és Borjúhúspiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Ez a rendelet az 1254/1999/EK rendelet 3–25. cikkében meghatározott támogatási rendszerek és egyéb kifizetési rendszerek alkalmazásának részletes szabályait határozza meg.

([1]) HL L 349., 1998.12.24., 1. o.

I. FEJEZET

KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁS

(Az 1254/1999/EK rendelet 4. cikke)

1. szakasz

Általános rendelkezések

2. cikk

Kérelmek

(1) A 3508/92/EGK rendeletben előírt integrált szabályozási és ellenőrzési rendszer (a továbbiakban: „az integrált rendszer") részeként bevezetett követelményeken túlmenően a rendelet 6. cikke (8) bekezdésében hivatkozott valamennyi „állatállomány" támogatási kérelemnek (a továbbiakban: „kérelem") a következőket kell tartalmaznia:

a) az állatok számát korcsoportonkénti bontásban;

b) a kérelemben szereplő állatok marhalevelére, illetve egyéb adminisztrációs okmányra való hivatkozást.

(2) A kérelmeket csak olyan állatokkal kapcsolatosan lehet beadni, amelyek a visszatartási idő kezdetekor:

a) bikák esetében legalább hét hónaposak,

vagy

b) tinók, növendék marhák esetében legalább hét hónaposak, de legfeljebb 19 hónaposak az első korcsoportban, illetve legalább 20 hónaposak a második korcsoportban.

3. cikk

A támogatás folyósítása

Az olyan állatokra, amelyek az 1254/1999/EK rendelet 4. cikke (4) bekezdésében hivatkozott arányos csökkentési kérelem vagy pedig az ugyanannak a rendeletnek a 12. cikkében hivatkozott állománysűrűségi kérelem alapján a támogatásra nem jogosultak, a továbbiakban nem vonatkozik a kérelemre való jogosultság ugyanabban a korcsoportban, és úgy kell tekinteni őket, mint amelyek már részesültek a támogatás kifizetéséből.

4. cikk

Marhalevél és adminisztrációs okmányok

(1) Amennyiben a 820/97/EK rendelet 6. cikkében előírt feltételek alapján a marhalevél nem áll rendelkezésre, azt az 1254/1999/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerinti nemzeti adminisztrációs okmánnyal kell helyettesíteni.

(2) A tagállam illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ilyen marhalevél, illetve adminisztrációs okmány korcsoportonként és állatonként csak egy támogatás engedélyezését tegye lehetővé.

E célból a tagállamok szükség esetén segítséget nyújtanak egymásnak.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az országos érvényű adminisztrációs okmányok az alábbi formák egyikében legyen kiállítva:

a) egy olyan okirat, amely minden egyes állatot kísér;

b) a termelő által vezetett összesített lista, amely az adminisztrációs okmánnyal szemben megkövetelt teljes információtartalommal rendelkezik, azzal a feltétellel, hogy az érintett állatok az első kérelmezés napjától addig a napig, amíg a piacon vágási céllal meg nem jelennek, ugyanannak a termelőnek a birtokában maradnak;

c) a központi hatóságok által vezetett összesített lista, amely az adminisztrációs okmánnyal szemben megkövetelt teljes információtartalommal rendelkezik, azzal a feltétellel, hogy a tagállam vagy annak régiója, amely ezzel a lehetőséggel él, a kérelemben szereplő valamennyi állat esetében helyszíni szemlét tart, ellenőrzi az állatok mozgását, és minden állatot megkülönböztető jelöléssel lát el, amit a termelőknek meg kell engedniük;

d) a központi hatóságok által vezetett összesített lista, amely az adminisztrációs okmánnyal szemben megkövetelt teljes információtartalommal rendelkezik, azzal a feltétellel, hogy a tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ugyanaz a korcsoport kétszer ne részesüljön támogatásban, és kérésre minden egyes állat támogatottsági helyzetéről azonnali tájékoztatást nyújt.

Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy az itt szereplő egy vagy több lehetőséggel élnek, a Bizottságot erről időben értesítik, és a vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket számára továbbítják.

A c) pont alkalmazásában egyedül Nagy-Britanniát és Észak-Írországot kell egy tagállam régiójának tekinteni.

5. cikk

Birtokontartási időszak

A birtokontartási időszak a kérelem beadását követő napon kezdődik, hossza két hónap.

A tagállamok azonban hozhatnak olyan rendelkezést, miszerint a termelők ettől eltérő kezdő időpontokat is megjelölhetnek azzal a feltétellel, hogy ezek a kérelem beadását követő naptól két hónapon belüli időre esnek.

6. cikk

Regionális felső határ

(1) Ha a részarányos csökkentés elvének alkalmazása a jogosult állatok esetében egész számnál kisebb számot eredményez, a támogatás egységösszegének ennek megfelelő töredékét kell engedélyezni. E célból csak az első tizedesjegyet szabad figyelembe venni.

(2) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy újabb régiókat vezetnek be, vagy módosítják a területükön már meglévő régiók felosztását, az 1254/1999/EK rendelet 3. cikkének c) pontja értelmében döntésükről a tárgyév január 1-jét megelőzően értesítik a Bizottságot, és közlik a régió meghatározását, valamint az arra kiszabott felső határt. Minden ezt követő változást a Bizottságnak a tárgyév január 1-jét megelőzően be kell jelenteni.

7. cikk

Az állatok számának korlátai mezőgazdasági birtokonként

(1) Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy megváltoztatják a birtokonként és korcsoportonként érvényes 90-es marhalétszámot, vagy eltérnek attól, a Bizottságot a vonatkozó naptári év január 1-jét megelőzően erről értesítik.

Ha a tagállamok ezen túlmenően azt a birtokonkénti legkisebb állatlétszámot is rögzítik, amely alatt a részarányos csökkentés elvét nem lehet alkalmazni, a Bizottságot a vonatkozó naptári év január 1-jét megelőzően erről értesítik.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának bármely későbbi változtatásáról a Bizottságot a vonatkozó év január 1-jét megelőzően értesíteni kell.

2. szakasz

A támogatás folyósítása vágáskor

8. cikk

Az engedélyezés formája

(1) Vágáskor a tagállamok a különleges támogatást bikák esetében az egyedüli korcsoportra, tinók esetében pedig az első vagy a második korcsoportra vagy a két korcsoportra együttesen engedélyezik.

(2) Azok a tagállamok, amelyek az (1) bekezdésben rendelkezett rendszer alkalmazásáról döntenek, gondoskodnak arról, hogy a támogatást akkor is megítéljék, amikor a jogosult állatokat valamelyik másik tagállam területére szállítják ki, illetve harmadik országba exportálják.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben hivatkozott rendszer alkalmazására kerül sor, a támogatás megítélését attól kell függővé tenni, hogy az e szakaszban, valamint a 34. cikkben és a 35. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott feltételek értelemszerűen teljesülnek-e.

(4) A támogatási kérelmeknek azon túl, hogy tartalmazzák a 35. cikk (1) bekezdésében előírt információkat, tartalmazniuk kell, hogy a kérdéses állat bika vagy tinó, és egy olyan dokumentumot kell melléjük csatolni, amely tartalmazza a 4. cikk (2) bekezdésének rendelkezései értelmében szükséges adatokat. Ez a dokumentum a tagállam választása szerint lehet:

a) a marhalevél, vagy olyan esetben, ahol többpéldányos típust alkalmaznak, a marhalevél egyik példánya;

vagy

b) a marhalevél egy másolata abban az esetben, ha egypéldányos típust alkalmaznak, amelyet a 820/997/EK rendelet 6. cikkének értelmében az illetékes hatósághoz vissza kell juttatni; ebben az esetben a tagállamnak intézkednie kell, hogy biztosítsa a másolati példány tartalmának az eredetivel való azonosságát;

vagy

c) olyan esetekben, amikor a marhalevél nem áll rendelkezésre, a nemzeti adminisztrációs okmány a 820/997/EK rendelet 6. cikkének értelmében.

Mindazonáltal a tagállamok felfüggeszthetik a nemzeti adminisztrációs okmány alkalmazását. Ebben az esetben megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a támogatást kétszer ne lehessen megítélni ugyanannak a korcsoportnak olyan állatai részére, amelyek részt vettek a Közösségen belüli kereskedelemben.

Az olyan tagállamok esetében, amelyek rendelkeznek a 820/997/EK rendelet 3. cikkének b) pontja szerinti számítógépes adatbázissal, amely a tagállam számára kielégítő módon tartalmazza azokat az információkat, amelyek szükségesek a támogatás korcsoportonként és állatonként csupán egyszer történő odaítélésének biztosításához, a támogatási kérelemhez nem kell csatolni az első albekezdésben hivatkozott dokumentumot.

Ezen túlmenően, ha a tagállamok az első albekezdéstől való eltérésként a 35. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében megfogalmazott lehetőség alkalmazásával élnek, megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a termelő meg tudja határozni, mely állatokra kér különleges támogatást.

(5) Bikák esetében a vágási bizonylat meghatározza a hasított test súlyát.

(6) Ha az állatot kiszállítják, kiszállítási bizonylatot kell kiállítani a feladó által adott nyilatkozat formájában, amely megjelöli azt a tagállamot, amely az állat érkezési helye lesz.

Ebben az esetben a kérelemnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a feladó nevét és címét (vagy azzal egyenértékű kódot);

b) az állat azonosító számát;

c) egy nyilatkozatot, miszerint az állat legalább kilenc hónapos.

A támogatási kérelmeket azt megelőzően kell beadni, hogy az állat elhagyná az illető tagállam területét, a szállítási bizonylatot pedig három hónapon belül kell beadni azt követően, hogy az állat elhagyta az illető tagállam területét.

9. cikk

Az engedélyezési rendszer részletei

(1) Az 5. cikktől eltérően a támogatást az olyan termelőknek is kifizetik, akik a legalább két hónapos birtokontartási időszakon keresztül tartották az állatokat, és ez a birtokontartási időszak a vágás, feladás, illetve exportálás előtt kevesebb mint egy hónappal ért véget.

Tinók esetében a támogatás kifizetése a következő szabályok alapján történik:

a) az első korcsoportra vonatkozó támogatás kifizetése csak akkor teljesíthető, ha a termelő az állatot legalább két hónapig tartotta annak legalább két hónapos és legfeljebb 22 hónapos kora közötti időszakban;

b) a második korcsoportra vonatkozó támogatás kifizetése csak akkor teljesíthető, ha a termelő a legalább 20 hónapos állatot legalább két hónapig tartotta;

c) a két korcsoportra vonatkozó támogatás együttesen csak akkor fizethető ki, ha a termelő az állatot legalább négy egymást követő hónapon keresztül az a) és b) pontban meghatározott korkövetelményeknek megfelelően tartotta;

d) a második korcsoportra vonatkozó támogatás csak akkor fizethető ki, ha az állatot 19. hónapos korának elérésekor egy másik tagállam területéről szállították ki.

(2) Az 1254/1999/EK rendelet 12. cikkében hivatkozott állománysűrűség kiszámításával kapcsolatosan minden olyan állatot, amely a két korcsoportra vonatkozó együttes támogatási kérelem hatálya alá tartozik, kétszer kell tekintetbe venni.

(3) A hasított test súlyát az 1208/91/EGK tanácsi rendelet [1] 2. cikke szerinti követelményeknek megfelelően előkészített hasított test alapján kell meghatározni.

Amennyiben a hasított test előkészítése eltér ettől a meghatározástól, az 563/82/EGK bizottsági rendelet [2] mellékletében található korrekciós tényezőket kell alkalmazni.

Amennyiben a vágás olyan vágóhídon történik, amely nem alkalmazza a hasított kifejlett szarvasmarhák közösségi osztályozási rendszerét, a tagállamok engedélyezhetik a súlynak a vágásra szánt állat élősúlya alapján történő meghatározását. Ilyen esetekben a hasított test súlyát legalább 185 kilogrammnak kell tekinteni, amennyiben a vágott állat élősúlya legalább 340 kilogramm volt.

10. cikk

Értesítés

A tagállamok minden naptári év megkezdése előtt értesítik a Bizottságot azokról a döntésükről, hogy alkalmazzák-e a támogatások megítélésének az e szakaszban hivatkozott rendszerét, illetve az ide vonatkozó eljárásokat.

[1] HL L 123., 1981.5.7., 3. o.
[2] HL L 67., 1982.3.11., 23. o.

II. FEJEZET

SZEZONALITÁST CSÖKKENTŐ TÁMOGATÁS

(Az 1254/1999/EK rendelet 5. cikke)

11. cikk

A támogatás alkalmazása

A Bizottság legkésőbb minden naptári év augusztus 1-jéig eldönti, hogy a szezonalitást csökkentő támogatást mely tagállamokban ítélhetik meg a következő naptári évben.

A tagállamok annak a naptári évnek január 1-jéig, amelyre a támogatás megítélése vonatkozik, tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben alkalmazni kívánják az 1254/1999/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését.

12. cikk

A támogatásra való jogosultság

(1) A támogatás csak olyan tinók után adható, amelyek különleges támogatásban már részesültek, vagy amelyeket a 3. cikk alapján úgy kell tekinteni, mint amelyek már megkapták a különleges támogatást, olyan tagállamban, amely alkalmazza a szezonalitást csökkentő támogatást, és amelyeket olyan tagállamban vágnak le, amely a szezonalitást csökkentő támogatást alkalmazza.

(2) A támogatás csak annak a termelőnek adható, aki az állatot a vágást megelőzően utoljára tartotta.

13. cikk

Kérelmek

(1) A termelő annak a tagállamnak az illetékes hatóságához adja be a kérelmet, amelynek a területén a gazdaság található.

(2) A kérelmet a 8. cikk (4) bekezdése, valamint a 35. cikk szerint értelemszerűen kell megírni.

A tagállamok megteszik valamennyi szükséges intézkedést annak igazolására, hogy a különleges támogatás megítélése megtörtént, valamint rendszeres, előzetes bejelentés nélküli ellenőrzéseket végeznek a 35. cikkben hivatkozott bizonylatok pontosságának ellenőrzésére.

III. FEJEZET

ANYATEHÉNRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

(Az 1254/1999/EK rendelet 6–10. cikkei)

1. szakasz

Általános rendelkezések

14. cikk

Húshasznú fajták tehenei

Az e rendelet I. mellékletében szereplő szarvasmarhafajtákhoz tartozó tehenek nem tekinthetők az 1254/1999/EK rendelet 3. cikk f) pontja és 10. cikk (2) bekezdése értelmében húshasznú fajtájúnak.

15. cikk

A legnagyobb egyéni referenciamennyiség

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy megváltoztatják az 1254/1999/EK rendelet 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjában hivatkozott 120 000 kilogrammos legnagyobb egyéni referenciamennyiséget, illetve eltérnek attól, erről a Bizottságot a tárgyév január 1-jéig értesíteniük kell.

(2) Az (1) bekezdés végrehajtásában bekövetkező bármely ezt követő változtatásról a Bizottságot a tárgyév január 1-jéig értesíteni kell.

16. cikk

Birtokontartási időszak

Az 1254/1999/EK rendelet 6. cikk (2) bekezdésében hivatkozott hat hónapos birtokontartási időszak a kérelem beadását követő napon kezdődik.

17. cikk

Kérelmek

(1) Az integrált rendszer részeként bevezetett követelményeken túlmenően azokban az esetekben, amikor az 1254/1999/EK rendelet 6. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében történik támogatási kérelem benyújtása, a 3508/92/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „állatállomány” támogatási kérelmeknek vagy a tagállam választása alapján „területi” támogatási kérelmeknek (a továbbiakban: „kérelem”) a következőket kell tartalmaznia:

a) egy nyilatkozatot, amely a kiegészítő illetékrendszer vonatkozó naptári évben megkezdett, 12 hónapos alkalmazásának kezdetét megelőző március 31-én a termelőnek engedélyezett, tejre vonatkozó egyéni referenciamennyiséget tartalmazza; amennyiben ez a mennyiség nem ismeretes a kérelem beadásának napján, azt a lehető legkorábbi alkalommal az illetékes hatóságok tudomására kell hozni; és

b) a termelő olyan vállalását, hogy a kérelem beadásának napján kezdődő 12 hónapos időszak alatt az engedélyezett egyéni referenciamennyiségét nem emeli az 1254/1999/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szabályozott mennyiségi korlát fölé.

A b) pont nem érvényes akkor, ha a tagállam a mennyiségi korlát eltörlése mellett határozott.

(2) A kérelmeket a tárgyév folyamán egy, a tagállam által meghatározott, összesen hat hónapos időszakon belül kell beadni.

A tagállamok ezen az összesen hat hónapos időszakon belül rendelkeznek különkérelem-beadási időszakokról.

18. cikk

Átlagos tejhozam

Az átlagos tejhozamot a II. mellékletben részletezett átlagos hozamok alapján kell kiszámolni. Ehhez a számoláshoz ugyanakkor a tagállamok használhatnak egy általuk elismert olyan dokumentumot is, amely a termelő tejelőállományának átlagos hozamát igazolja.

19. cikk

Kiegészítő nemzeti támogatás

(1) Kiegészítő nemzeti támogatást csak annak a termelőnek lehet megítélni, aki ugyanannak a naptári évnek a tekintetében megkapja az anyatehénre vonatkozó támogatást is.

Csak az e támogatásra jogosult állatok létszámhatárain belül engedélyezhető, ha az 1254/1999/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében szabályozott részarányos csökkentés alkalmazását követően ez helyénvaló.

(2) A tagállamok kiegészítő feltételeket szabhatnak a kiegészítő támogatás megítéléséhez. Ezekről a Bizottságot időben tájékoztatni kell, még mielőtt a kérdéses feltételek alkalmazása hatályossá válna.

(3) A Bizottság legkésőbb minden naptári év augusztus 1-jéig eldönti, hogy mely tagállamok felelnek meg az 1254/1999/EK rendelet 6. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésében szabályozott feltételeknek.

2. szakasz

Felső határok, tartalékok, átruházások

20. cikk

Egyéni felső határ

(1) A tagállamok az 1254/1999/EK rendelet 7. cikke (1), (2) és (3) bekezdésében szabályozott feltételek szerint termelőnként meghatározzák az egyéni felső határt.

(2) Minden termelőt a lehető legkorábban, de legkésőbb a 2000. évre vonatkozó kérelmek beadási határidejének kezdete előtt egy héttel tájékoztatnak saját felső határának összegéről.

21. cikk

Értesítés

(1) A tagállamok legkésőbb 2000. március 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot azokról az eljárásokról, amelyeket az 1254/1999/EK rendelet 7. cikkének (3) bekezdése szerint az egyéni felső határok csökkentésének végrehajtására alkalmaznak, valamint a termelők számára megítélt jogok összességéről, illetve a tartalékkeretbe helyezett jogok számáról.

(2) A tagállamok legkésőbb 2000. március 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot azokról a módszerekről, amelyekkel a csökkentést számolják az 1254/1999/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerint, és adott esetben azokról az intézkedésekről, amelyeket a 8. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint hoztak, minden év január 1-jéig pedig bármely módosításról.

(3) A IV. mellékletben bemutatott táblázat használatával a tagállamok minden naptári év legkésőbb március 1-jéig előzetesen, július 31-éig pedig véglegesen értesítik a Bizottságot a következőkről:

a) az előző naptári évben eszközök átadása nélkül átruházott jogok következtében a nemzeti tartalékkeretnek kompenzációs kifizetés nélkül visszaadott támogatási jogok számáról;

b) a 23. cikk (2) bekezdése szerinti fel nem használt támogatási jogok számáról, amelyeket az előző naptári évben a nemzeti tartalékkeretnek visszaadtak;

c) az előző naptári évben az 1254/1999/EK rendelet 9. cikkének (3) bekezdése szerint engedélyezett jogok számáról.

22. cikk

A térítésmentesen nyert jogok

Megfelelően indokolt kivételes esetektől eltekintve a termelő által a nemzeti tartalékból térítésmentesen nyert támogatási jogokat a termelő a következő három évben nem ruházhatja át és/vagy ideiglenes jelleggel nem adhatja bérbe.

23. cikk

A jogok felhasználása

(1) A jogokkal rendelkező termelő azokat felhasználhatja úgy, hogy saját maga veszi igénybe, és/vagy egy másik termelőnek adja bérbe.

(2) Ha valamely termelő a jogainak legalább a (4) bekezdésben rögzített minimális százalékát az adott naptári évben nem használta fel, a fel nem használt részt vissza kell szolgáltatni a nemzeti tartalékba, kivéve:

– olyan termelő esetében, aki legfeljebb hét támogatási joggal rendelkezik, ha a termelő a jogainak legalább a (4) bekezdésben rögzített minimális százalékát két egymást követő naptári évben nem használta fel, az utolsó naptári évben fel nem használt részt vissza kell szolgáltatni a nemzeti tartalékba,

– a Bizottság által elismert extenzifikációs programban részt vevő termelő esetében,

– a Bizottság által elismert korengedményes nyugdíjba vonulási rendszerben részt vevő termelő esetében, ha a jogok átruházása és/vagy ideiglenes bérbeadása nem kötelező,

vagy

– kivételes és megfelelően indokolt esetekben.

(3) Az ideiglenes bérbeadás csak teljes naptári évekre vonatkozhat, és a 24. cikk (1) bekezdésben rendelkezett minimális számú állatra kell kiterjednie. Az ideiglenes bérbeadás minden időszakának végén, amely hossza nem haladhatja meg a három egymást követő évet, a termelőnek, kivéve ha átruházza a jogokat, az összes bérbe adott jogot két egymást követő naptári évre saját magának kell visszavennie. Ha a termelő legalább a (4) bekezdésben rögzített minimális százalék erejéig nem veszi mindkét évben igénybe ezeket a jogokat, a tagállam, kivételes és megfelelően indokolt esetektől eltekintve, visszavonja, és évente a nemzeti tartalékba helyezi a jogoknak azt a részét, amelyet a termelő nem használt fel.

A Bizottság által elismert korengedményes nyugdíjba vonulási rendszerben részt vevő termelő esetében azonban a tagállamok az ilyen rendszerek elterjesztésének érdekében rendelkezhetnek az ideiglenes bérbeadás teljes időtartama hosszának növeléséről.

Az olyan termelők, amelyek vállalták, hogy a 2078/92/EGK tanácsi rendelet [1] 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti intézkedésnek megfelelően, illetve az 1257/1999/EK rendelet 22. és 23. cikke szerint részt vesznek egy extenzifikációs programban, az alatt az időszak alatt, amíg ebben a programban részt vesznek, a jogok ideiglenes bérbeadására és/vagy átruházására nem jogosultak. Ez a rendelkezés azonban nem érvényes azokban az esetekben, ahol a program megengedi a jogok átruházását és/vagy ideiglenes bérbeadását olyan termelő számára, akinek részvétele az ezen albekezdésben hivatkozottaktól eltérő intézkedésekben megköveteli az ilyen jellegű jogok megszerzését.

(4) A támogatáshoz való jogok felhasználásának legkisebb százaléka 70 %.

A tagállamok ugyanakkor ezt az arányt 90 %-ra is megnövelhetik.

A tagállamok a Bizottságot előzetesen értesítik az alkalmazni kívánt százalékról.

24. cikk

A jogok átruházása és ideiglenes bérbeadása

(1) A tagállamok saját termelési szerkezetük alapján szabályozhatják a támogatási jogoknak azt a minimális mennyiségét, amely a birtok átadásával nem járó részleges átruházás tárgya lehet. Ez a legkisebb mennyiség legfeljebb öt támogatási jog lehet.

(2) A támogatási jogok átruházása és ideiglenes bérbeadása csak akkor érvényes, ha arról a jogokat átruházó és/vagy bérbeadó, valamint a jogokat átvevő termelő közösen értesíti az érintett tagállam illetékes hatóságait.

Ezt az értesítést a tagállam által meghatározott határidőig, ugyanakkor legkésőbb azon a napon kell megtenni, amikor a jogokat átvevő termelő támogatási kérelmét benyújtja, kivéve azokat az eseteket, amikor a jogok átruházása öröklés alapján történik. Az ilyen esetekben a jogokat átvevő termelőnek a megfelelő hivatalos okmányok bemutatásával tudnia kell azt bizonyítani, hogy ő az elhunyt termelő kedvezményezettje.

25. cikk

Az egyéni felső határ megváltoztatása

A támogatási jogok átruházásakor, illetve ideiglenes bérbeadásakor a tagállamok új egyéni felső határt határoznak meg, és annak a határidőnek az utolsó napjától számított hatvan napon belül, amely során az illető termelő beadta a kérelmét, értesítik az érintett termelőket az általuk igénybe vehető támogatási jogok számáról.

Az első bekezdés nem vonatkozik azon esetekre, ahol a jogok átadása öröklés útján történik.

26. cikk

Olyan termelők, akiknek nincs tulajdonukban a művelésük alatt tartott föld

Azokat a csak állami, illetve szövetkezeti tulajdonú földeken gazdálkodó termelőket, akik az ilyen földön való gazdálkodás felhagyásáról döntenek, és az összes jogukat egy másik termelőre ruházzák át, úgy kell kezelni, mint azokat a termelőket, akik eladják, vagy átruházzák a birtokukat. Minden egyéb esetben az ilyen termelőket úgy kell kezelni, mint azokat a termelőket, akik csak támogatási jogaikat ruházzák át.

27. cikk

Átruházás a nemzeti tartalékon keresztül

Ha a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a birtok átruházása nélkül történő jogátadás a nemzeti tartalékon keresztül történjék az 1254/1999/EK rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint, akkor ezeknek a tagállamoknak a 23–26. cikkében megfogalmazott rendelkezésekkel egyenértékű országos szintű rendelkezéseket kell alkalmazniuk. Ez esetben továbbá:

– a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy az ideiglenes bérbeadás a nemzeti tartalékon keresztül történjen,

– amikor a támogatási jogok átadása, illetve ideiglenes bérbeadása olyan esetekben történik meg, amelyekre vonatkozik az első francia bekezdés, a nemzeti tartalékba való átruházás csak akkor tekinthető érvényesnek, amikor az illető tagállam illetékes hatósága a jogokat átruházó, illetve bérbe adó termelőt erről értesítette, a tartalékokból egy másik termelőre történő átruházás pedig csak akkortól számít érvényesnek, amikor erről a fent említett hatóságok az illető termelőt értesítették.

Az ilyen rendelkezéseknek továbbá biztosítaniuk kell, hogy a tagállam a jogoknak az 1254/1999/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében nem hivatkozott jogok részére olyan mértékű kifizetést eszközöljön, amelyet a termelők közötti közvetlen átruházás eredményezett volna, különös figyelmet fordítva a szóban forgó tagállamban a termelés fejlődési irányára. Ennek a kifizetésnek azonosnak kell lennie a nemzeti tartalékból azonos értékű jogokban részesülő termelőktől megkövetelt összeggel.

28. cikk

Részleges jogok

(1) Ahol az e szakaszban szereplő rendelkezések szerint végzett számítások eredményeként nem egész számok jönnek ki, csak az első tizedesjegyet szabad figyelembe venni.

[1] HL L 215., 1992.7.30., 85. o.

(2) Ahol az e szakaszban szereplő rendelkezések alkalmazása részleges jogokat eredményez akár a termelők, akár a nemzeti tartalék esetében, ezeket a részleges jogokat összesíteni kell.

(3) Ha a termelő részleges joggal rendelkezik, ez a részleges jog a megfelelő támogatási egységösszeg, illetve értelemszerűen, a 19. cikkben hivatkozott nemzeti támogatás, valamint a 32. cikkben hivatkozott extenzifikációs támogatás azonos arányú részére jelent csupán jogosultságot.

29. cikk

Üszőkre vonatkozó különös szabályozás

(1) A Bizottság legkésőbb 1999. november 1-jéig eldönti, mely tagállamok felelnek meg az 1254/1999/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

Az érintett tagállamok legkésőbb 2000. január 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy kívánják-e alkalmazni az 1254/1999/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésében előírt rendszert (a továbbiakban: „a különös szabályozás"), és adott esetben közlik az általuk meghatározott országos felső határt. Bármely ezt követő módosítást a tárgyév január 1-jéig közlik a Bizottsággal.

(2) A különös szabályozást alkalmazó tagállamok meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek biztosítják, hogy a támogatást olyan gazdák kapják meg, akiknek az üszőállománya tehénállományok pótlását szolgálja. Ezek a feltételek így különösen tartalmazhatnak egy korhatárt és/vagy fajtakövetelményeket.

A tagállamok a tárgyév január 1-jéig értesítik a Bizottságot az elfogadott feltételekről. Bármely ezt követő változtatásról a Bizottságot a tárgyév január 1-jéig kell értesíteni.

(3) Ha az 1254/1999/EK rendelet 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében hivatkozott részarányos csökkentés elvének alkalmazása a jogosult állatok esetében egész számnál kisebb számot eredményez, a támogatási egységösszeg, és ahol van ilyen, a 19. cikkben hivatkozott kiegészítő támogatás, valamint a 32. cikkben hivatkozott extenzifikációs támogatási összeg ennek megfelelő töredékét kell folyósítani. E célból csak az első tizedesjegyet szabad figyelembe venni.

(4) A különös szabályozást alkalmazó tagállamokban a tartott állatok legkisebb mennyiségére az 1254/1999/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésében meghatározott követelményeket teljes mértékben ki kell elégíteni anyatehenekkel, amennyiben a termelő anyatehenekre vonatkozó kérelmet adott be, vagy üszőkkel, ha a termelő üszőkre vonatkozó kérelmet adott be.

(5) A 20–28. cikkek rendelkezései e különleges szabályozásban nem alkalmazandók.

IV. FEJEZET

A KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁSRA ÉS AZ ANYATEHÉNRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁSRA VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Kérelmek

(1) A tagállamok adminisztratív okokból meghatározhatják azt a legkisebb állatlétszámot, amelyre a kérelmek beadhatók, feltéve hogy ez a szám legfeljebb három.

(2) A 17. cikk (2) bekezdésének és a 32. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok meghatározhatják a kérelmek beadására vonatkozó határidőket és dátumokat, illetve a termelő által naptári évenként és támogatási rendszerenként beadható kérelmek számát.

31. cikk

Állománysűrűség

(1) Minden termelő részére, aki ugyanazon a naptári éven belül bead:

– egy, a 3508/92/EGK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „területi" támogatási kérelmet,

valamint

– legalább egy kérelmet a különleges támogatásra vagy az anyatehénre vonatkozó támogatásra,

az illetékes hatóságok azon állatok számának megfelelően, amelyekre a különleges támogatás vagy az anyatehénre vonatkozó támogatás megítélhető, a termelő takarmánytermelő területének figyelembevételével meghatározzák a számosállategységét (SZAE).

(2) Az 1254/1999/EK rendelet 12. cikkében hivatkozott állománysűrűség megállapításakor a következő eljárást kell alkalmazni:

a) figyelembe kell venni a kiegészítő illetékrendszer vonatkozó naptári évben megkezdett, 12 hónapos alkalmazásának kezdetét megelőző március 31-én a termelőnek engedélyezett, tejre vonatkozó egyedi referenciamennyiséget;

b) a fenti referenciamennyiség előállításához szükséges tejelőtehenek létszámát az e rendelet 18. cikkében foglaltak szerint kell kiszámítani.

(3) A támogatásra jogosult állatok létszámának megállapításakor:

a) az integrált rendszerben előírt szabályoknak megfelelően megállapított hektárok számát meg kell szorozni az 1254/1999/EK rendelet 12. cikkében hivatkozott állománysűrűséggel;

b) az élőállat-állomány egyedeinek számát, amely a termelőnek engedélyezett, tejre vonatkozó referenciamennyiség előállításához szükséges tejelőtehenek létszámának felel meg, az így nyert számadatból le kell vonni;

c) az élőállat-állomány egyedeinek számát, amely a támogatási kérelemre beadott juhok és/vagy kecskék számának felel meg, az így nyert számadatból le kell vonni.

Az ily módon nyert végső számadat azon legnagyobb számú SZÁE-nek felel meg, amelyekre a különleges támogatás, illetve az anyatehenekre vonatkozó támogatás megítélhető.

(4) A tagállamok minden érintett termelőt tájékoztatnak a számára megállapított állománysűrűségről és az élőállat-állomány egyedek ebből következő számáról, amelyre támogatás engedélyezhető.

32. cikk

Extenzifikációs kifizetés

(1) Az extenzifikációs kifizetésre való jogosultsághoz a termelőknek a „területi" támogatási kérelmükön kell jelezniük azt, hogy részt kívánnak venni az extenzifikációs kifizetés rendszerében.

(2) Azok az állatok, amelyek a 3. cikk értelmében a különleges támogatásban részesülteknek számítanak, nem jogosultak az extenzifikációs kifizetésre.

(3) Annak érdekében, hogy ellenőrizni lehessen, hogy az állatoknak az 1254/1999/EK rendelet 13. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított teljes létszáma megfelel-e az ugyanezen rendelet 13. cikke (2) bekezdésében meghatározott állománysűrűségnek, a tagállamok minden évben legalább öt dátumot határoznak meg az állatállomány összeírására, és erről a Bizottságot értesítik.

Azon esetek kivételével, amikor a tagállamok úgy döntenek, hogy az állomány-összeírás időpontjai az év bármely napjára eshetnek;

– az összeírási napokat véletlenszerűen kell évente eltérő módon elosztani úgy, hogy azok az egész évre nézve reprezentatívak legyenek,

  és

– minden állomány-összeírási napot *a posteriori* kell meghatározni, és erről a termelőnek az elhatározást követően legkorábban két héttel értesítést kell küldeni.

Ezeken a napokon az állatokat a tagállam választása szerint a következő módszerek egyikével kell megszámolni:

– a tagállamok megkérik valamennyi termelőt, hogy a telep nyilvántartási adatai alapján vallják be egy, a tagállam által meghatározott időpontig a számosállategységek számát vagy az 1254/1999/EK rendelet III. mellékletében hivatkozott két kategóriába eső hím állatok számát,

  vagy

– azok a tagállamok, amelyek rendelkeznek a 820/97/EK rendelet 3. cikk b) pontja szerinti számítógépes adatbázissal, ezt az adatbázist használják fel arra, hogy meghatározzák a számosállategységek számát, feltéve hogy az adatbázis az illető tagállam számára kielégítő módon megfelelő biztosítékokat nyújt a benne található adatoknak az extenzifikációs támogatási rendszer szempontjából elvárható pontosságára vonatkozóan.

A számosállategységek azon száma, amelyet annak meghatározására használnak, hogy a termelő megfelel-e az 1254/1999/EK rendelet 13. cikke (2) bekezdésében előírt állománysűrűségi követelményeknek, az állomány-összeírás napján számított számosállategységek, valamint az ugyanazon a naptári évben támogatásra felterjesztett juhok és kecskék számának megfelelő számosállategység számtani átlaga lesz.

Mindazonáltal azonban, ha a tagállamok úgy döntenek, hogy az állomány-összeírási napok az év bármely napjára eshetnek, rendelkezhetnek úgy, hogy az a) és b) pontokban hivatkozott számok időarányosan arra az időszakra legyenek kiszámítva, amikor az állatok valóban a birtokon vannak.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az 1259/1999/EK rendelet 7. cikkének alkalmazására olyan termelők esetében, akik az év egy részében rendellenesen alacsony állománysűrűségi mutatók kialakításával, mesterségesen hozták létre az 1254/1999/EK rendelet 13. cikkében előírt feltételeket.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően alapján a tagállamok lehetőséget biztosíthatnak a termelők részére, hogy egy egyszerűsített rendszert válasszanak.

Ebben az esetben a termelőnek a „területi" támogatási kérelmen fel kell tüntetnie:

a) hogy kijelenti, hogy az 1254/1999/EK rendelet 13. cikkében a maximális állománysűrűségre vonatkozóan előírt feltételeket az év minden napján kielégítette, egészen a „területi" támogatási kérelmének beadási időpontjáig;

   és

b) hogy vállalja, hogy a maximális állománysűrűségre vonatkozóan előírt feltételeket a „területi" támogatási kérelem beadási időpontjától december 31-ig minden nap kielégíti.

Ha a tagállam úgy döntött, hogy az 1254/1999/EK rendelet 13. cikke (2) bekezdésének második albekezdését alkalmazza, a termelőnek a kérelmen meg kell határoznia, hogy a kétféle maximális állománysűrűség közül melyiket fogja betartani. A termelő választását legkésőbb egy, az állatok létszámának ellenőrzését szolgáló helyszíni szemle bejelentését megelőzően változtathatja meg.

A termelő vállalásának megszüntetéséről legkésőbb egy, az állatok létszámának ellenőrzését szolgáló helyszíni szemle bejelentését megelőzően értesíti az illetékes hatóságokat. Ebben az esetben elesik az extenzifikációs támogatás kifizetésétől.

Az ebben a bekezdésben hivatkozott nyilatkozat, illetve vállalás az integrált rendszerben előírt ellenőrzési és büntető rendelkezések hatálya alá tartozik.

(5) A tagállamok 2000. január 1-jéig értesítik a Bizottságot az 1254/1999/EK rendelet 13. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében használt „legelő" meghatározásáról. Bármely ezt követő változtatásról a Bizottságot a tárgyév január 1-jéig kell értesíteni.

(6) A Bizottság legkésőbb 1999. november 1-jéig eldönti, hogy mely tagállamok felelnek meg az 1254/1999/EK rendelet 13. cikke (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

E bekezdés alkalmazásában a „hegyvidéki termelő" olyan termelőt jelent:

– akinek gazdasága hegyvidéken helyezkedik el,

  vagy

– akinek a takarmánytermő területe legalább 50 %-ban hegyvidéken terül el.

(7) Az (1) bekezdés sérelme nélkül azoknak a termelőknek, akik jogosulttá kívánnak válni a (6) bekezdés szerinti extenzifikációs támogatási rendszerre, „állatállomány" támogatási kérelmükön meg kell jelölniük, hogy az extenzifikációs támogatási rendszerben való részvételüket kérelmezik. A kérelem beadásának napjától számított legalább hat egymást követő hónapon keresztül vállalják legalább a kérelemben szereplő tejelőtehénlétszámnak megfelelő tejelőtehének tartását. Ez a hat hónapos birtokontartási időszak a kérelem beadását követő napon kezdődik.

A kérelmeket egy, a tagállam által meghatározott összesen hat hónapos időszakon belül kell az adott naptári évben benyújtani.

A tagállamok ezen az összesen hat hónapos időszakon belül külön beadási időszakokat különíthetnek el.

(8) Azoknak a tejelőteheneknek a száma, amelyre a termelőnek az extenzifikációs támogatás kifizetését megítélhetik, a következő két szám egyikét sem haladhatja meg:

a) a termelőnek a kiegészítő illetékrendszer vonatkozó naptári évben megkezdett, 12 hónapos alkalmazásának kezdetét megelőző március 31-én a termelőnek engedélyezett, tejre vonatkozó egyedi referenciamennyiség előállításához szükséges tejelőtehenek létszáma; ezt a tehénszámot a II. mellékletben meghatározott átlagos tejhozam alapján kell kiszámolni;

b) a birtokon található tehenek összlétszáma a (3) bekezdés szerinti meghatározásban, leszámítva az anyatehenek egyéni felső határnak megfelelő számát.

(9) Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy az 1254/1999/EK rendelet 13. cikk (2) bekezdés második albekezdése alapján biztosított lehetőséggel élnek vagy elállnak attól, erről a döntésükről a vonatkozó naptári év január 1-jéig a Bizottságot értesítik.

(10) Az e cikkben értelmezett állománysűrűség kiszámítása céljából csak az első két tizedes számjegyet kell figyelembe venni.

33. cikk

A birtokontartási időszak meghatározása

Az 5. cikkben, a 9. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikkben, a 32. cikk (7) bekezdésében, illetve a 37. cikkben említett birtokontartási időszakok utolsó napja az a nap, amely megelőzi az időszak első napjával azonos számmal jelölt napot, függetlenül attól, hogy munkanapra esik-e, vagy sem.

V. FEJEZET

VÁGÁSI TÁMOGATÁS

(Az 1254/1999/EK rendelet 11. cikke)

34. cikk

Részvételi nyilatkozat

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy minden naptári évben a támogatásra való jogosultság elnyeréséhez a termelőknek az adott évre vonatkozó első kérelem beadásának napján vagy azt megelőzően nyilatkozniuk kell részvételi szándékukról.

Abban az esetben azonban, ha a termelő a részvételi nyilatkozatán nem végez semmilyen változtatást, a tagállamok elfogadhatják a termelő előző nyilatkozatát érvényesnek.

35. cikk

Kérelmek

(1) Az „állatállomány" támogatási kérelmekben szerepelnie kell a vágási támogatás igénybevételéhez szükséges információnak, különös tekintettel az 1998. január 1-jét követően született állatok születési időpontjára.

Az „állatállomány" támogatási kérelmeket a tagállam által meghatározott időszakon belül kell benyújtani, amely időszak az állat levágását követő hat hónapot nem haladhatja meg, vagy olyan esetekben amikor az állatot exportálják, hat hónapot azt követően, hogy az állat elhagyja a Közösség vámterületét, és legkésőbb a következő év februárjának végén érvényét veszti, kivéve azokat az érintett tagállamok által meghatározandó kivételes eseteket, amikor az állatokat kiszállítják, illetve exportálják.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy a termelő a kérelmet egy másik személy közvetítésével nyújtsa be. Ilyen esetekben a kérelmen fel kell tüntetni annak a termelőnek a nevét és címét, aki jogosult a támogatásra.

Az integrált rendszer részeként bevezetett követelményeken túlmenően valamennyi kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

a) olyan esetekben, amikor az engedélyezés a vágás idejéhez kötött, a vágóhídról származó bizonylatot vagy bármely, minimálisan ugyanazokat az információkat tartalmazó egyéb dokumentumot, amelyet a vágóhídon állítottak ki, illetve hitelesítettek, feltüntetve:
   i. a vágóhíd nevét és címét (vagy egy azzal egyenértékű kódot);
   ii. a vágás időpontját, valamint az állat azonosítási és vágási számát;
   iii. borjaknál a hasított test súlyát (kivéve azokat, amelyekre a 36. cikk (4) bekezdése vonatkozik);

b) olyan esetekben, amikor az állatot harmadik országba exportálják:
   i. az exportőr nevét és címét (vagy egy azzal egyenértékű kódot);
   ii. az állat azonosítási számát;
   iii. az exportnyilatkozatot, amely tartalmazza az 1998. január 1-jét követően született állatok születési időpontját, borjaknál pedig, kivéve azokat, amelyekre a 36. cikk (4) bekezdés vonatkozik, az élősúlyt, amely nem haladhatja meg a 290 kg-ot;
   iv. annak bizonyítékát, hogy az állat elhagyta a Közösség vámterületét, az export-visszatérítésnél szokásossal azonos módon bemutatva.

Mindazonáltal a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az a) és b) pontban hivatkozott információkat a tagállam által engedélyezett, információtechnológiai eszközöket alkalmazó szervezet, illetve szervezetek továbbítsák.

A tagállamok rendszeres, előzetesen be nem jelentett ellenőrzéseket végeznek a bizonylatok, illetve a kiadott dokumentumok, és adott esetben az ötödik albekezdésben foglalt információk helyességének ellenőrzésére.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően azok a tagállamok, amelyek rendelkeznek a 820/97/EK rendelet 3. cikk b) pontja szerinti számítógépes adatbázissal, rendelkezhetnek úgy, hogy az állatok levágásáról a vágóhidak által az illetékes hatóságokhoz továbbított információt úgy kelljen tekinteni, mint a vágási támogatásra való kérelem beadását, feltéve hogy az adatbázis az illető tagállam számára kielégítő módon megfelelő biztosítékokat nyújt a benne található adatoknak a vágási támogatási rendszer, valamint adott esetben a különleges támogatás vágáskor történő kifizetése és/vagy a vágáskor fizetett kiegészítő támogatás és/vagy a szezonalitást csökkentő támogatás szempontjából elvárható pontosságára vonatkozóan.

Mindazonáltal a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy kérelmeket kell benyújtani. Ilyen esetekben meghatározhatják, hogy milyen típusú információnak kell a kérelemben szerepelnie.

Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy alkalmazzák ezt a bekezdést, erről a Bizottságot 2000. január 1-jéig értesítik. Bármely ezt követő változtatásról a Bizottságot a végrehajtást megelőzően értesíteni kell.

A tagállamok biztosítják, hogy a kifizető ügynökség számára rendelkezésre bocsátott adatok a támogatás kifizetéséhez szükséges összes információt tartalmazzák, különös tekintettel a következőkre:

a) az 1254/1999/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésében hivatkozott, a tárgyévben levágott állatok típusa és létszáma;

b) az ugyanebben a cikkben hivatkozott állatokra vonatkozóan a hasított test súlyának, illetve a korhatároknak, valamint a 37. cikkben hivatkozott birtokontartási időszaknak a betartására vonatkozó információ;

c) ahol van ilyen, a különleges támogatásnak és/vagy a kiegészítő támogatásnak a vágáskor való kifizetéséhez, valamint a szezonalitást csökkentő támogatás kifizetéséhez szükséges információ.

(3) Az olyan állatok esetében, amelyek a Közösségen belüli kereskedelemben a 37. cikkben jelzett birtokontartási időszakot követően vettek részt, a vágóhídnak még akkor is ki kell bocsátania az (1) bekezdés negyedik albekezdésének a) pontjában hivatkozott dokumentumot, ha az a tagállam, ahol a vágás történt, a (2) bekezdésben szabályozott eltérést választotta.

Mindazonáltal amennyiben adatátviteli rendszereik egymással kompatibilisek, a két tagállam megegyezhet abban, hogy a (2) bekezdésben leírtakat alkalmazzák.

A tagállamok segítenek egymásnak abban, hogy biztosítsák a benyújtott dokumentumok eredetiségének, illetve a kicserélt adatok pontosságának hatékony ellenőrzését. Ennek érdekében a kifizetést végző tagállam a vágást végző tagállam részére rendszeresen megküldi az utóbbi tagállamból megkapott vágási bizonylatok (vagy azokkal egyenértékű információk) vágóhidak szerint csoportosított összesítését.

36. cikk

A hasított testek súlya és kiszerelése

(1) Az 1254/1999/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában a borjak hasított testek a nyúzást, belezést és kivéreztetést követően, fej és lábvégek nélkül, de májjal, vesével és vesefaggyúval együtt kell előkészíteni.

(2) A figyelembe veendő súly a hasított testnek a hűtést követő súlya, illetve a hasított testnek a vágást követően minél hamarabb megállapított, és 2 %-kal csökkentett, melegen mért súlya.

(3) Amennyiben a hasított testeket máj, vesék és/vagy vesefaggyú nélkül készítik elő, azok súlyát a következő tényezőkkel kell növelni:

a) 3,5 kilogramm a máj;

b) 0,5 kilogramm a vesék;

c) 3,5 kilogramm a vesefaggyú esetében.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a borjú vágáskor, illetve exportáláskor öt hónapnál fiatalabb, az 1254/1999/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontjában hivatkozott súlykövetelmény teljesítettnek tekintendő.

Amennyiben a hasított test súlyának megállapítása a vágóhídon nem lehetséges, a fenti súlyra vonatkozó követelményeket teljesítettnek kell tekinteni akkor, ha az állat élősúlya nem haladja meg a 290 kilogrammot.

37. cikk

A támogatás kedvezményezettje

(1) A támogatást annak a termelőnek kell kifizetni, aki az állatot a vágás, illetve export előtt legfeljebb egy hónappal végződő, legalább két hónapos birtokontartási időszak alatt tartotta.

(2) A három hónaposnál fiatalabb korban levágott borjak esetében a birtokontartási időszak egy hónap.

38. cikk

Nemzeti felső határok

(1) Az 1254/1999/EK rendelet 11. cikke (1) és (3) bekezdésében hivatkozott nemzeti felső határok a III. mellékletben szerepelnek.

(2) Ahol a részarányos csökkentés elvének alkalmazása a jogosult állatok esetében egész számnál kisebb számot eredményez, a támogatás egységösszegének ennek megfelelő töredékét kell engedélyezni. Ebből a célból csak az első tizedesjegyet szabad figyelembe venni.

VI. FEJEZET

KIEGÉSZÍTŐ KIFIZETÉSEK

(Az 1254/1999/EK rendelet 14–20. cikkei)

39. cikk

Nemzeti szintű rendelkezések

Az 1254/1999/EK rendelet 18. cikke értelmében a Bizottság számára továbbítandó részletes információknak a következőkre kell kiterjedniük:

1. állatlétszám szerinti kifizetés (adott esetben):
   a) minden állatkategóriában a fejenkénti létszám tájékoztató jelleggel, valamint az engedélyezési rendelkezések;
   b) minden állatkategóriában a teljes kiadásoknak (meghatározva azt is, hogy ezek a kifizetések a vágási támogatás kiegészítéseként lesznek-e teljesítve), valamint az érintett állatok számának tájékoztató jellegű előrejelzése;
   c) különleges állománysűrűségi követelmények (kivéve, ahol a kifizetéseket a vágási támogatás kiegészítéseként teljesítik);
   d) a hímivarú szarvasmarhára vonatkozó állatlétszám szerinti kifizetések felső határa mezőgazdasági birtokonként (adott esetben);
   e) a kérelmezés szabályaira vonatkozó egyéb információ.

   Az a) és b) pontban hivatkozott állatok az alábbi kategóriákba tartoznak: bikák, tinók, anyatehenek, tejelőtehenek, az anyatehénre vonatkozó támogatásra jogosult üszők és egyéb üszők, valamint bármely olyan állatalcsoport, amelyet a tagállam meghatároz, és amely a fenti kategóriákban benne foglaltatik;
2. területi kifizetések (szükség szerint):
   a) a regionális alapterület kiszámítása;
   b) a hektáronkénti összeg tájékoztató jelleggel;
   c) a teljes kiadások összegének és az érintett hektárok számának tájékoztató jellegű előrejelzése;
   d) a kérelmezés szabályaira vonatkozó egyéb információ.

40. cikk

Részletes jelentés

Az 1254/1999/EK rendelet 19. cikke értelmében a Bizottságnak küldött részletes jelentés ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint a 39. cikk, kiegészítésekkel és friss adatokkal.

Ezenkívül a következőket tartalmazza:

a) a kiegészítő támogatási rendszer végrehajtásánál felmerült nehézségek összefoglalását;

b) a rendszer hatékonyságának értékelését;

c) a rendszer jövőbeni fejlesztésére vonatkozó esetleges javaslatokat.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

41. cikk

Előlegek kifizetése

(1) Az 1254/1999/EK rendelet 19. cikke értelmében a Bizottságnak küldött részletes jelentés ugyanazokat az elemeket tartalmazza, mint a 39. cikk, kiegészítésekkel és friss adatokkal.

Ezenkívül a következőket tartalmazza:

Az előleget nem szabad azon naptári év október 16-át megelőzően kifizetni, amelyre a támogatást kérelmezték.

(2) A támogatás tényleges összege a kifizetett előleg és a termelőnek járó teljes támogatási összeg különbsége lesz.

42. cikk

Az elosztás éve

A kérelem benyújtásának dátuma jelenti azt az aktiválási eseményt, ami meghatározza azt az évet, amelyre vonatkozóan a különleges támogatási, az anyatehénre vonatkozó támogatási, illetve a szezonalitást csökkentő támogatási rendszerekből, valamint az extenzifikációs támogatás kifizetési rendszeréből részesülő állatok elosztása megtörténik, valamint azt a számos-állategységet, amelyre nézve az állománysűrűség kiszámítását el kell végezni.

Amennyiben azonban a különleges támogatást a 8. cikkben rendelkezett lehetőségek valamelyikének értelmében engedélyezik:

– ha az állat vágására legkésőbb december 31-én kerül sor,

  és

– ha arra az állatra vonatkozó támogatási kérelem beadására egy későbbi időpontban kerül sor,

annak az évnek a december 31-én érvényes támogatási összeg lesz a meghatározó, amelyben a vágás történt.

Ami a vágási támogatást illeti, a segély arányának a 38. cikk szerinti alkalmazása, valamint a részarányos csökkentés ugyanazon cikk szerinti kiszámítása értelmében az elosztás éve a vágás, illetve exportálás éve lesz.

43. cikk

Átváltás nemzeti valutára

A támogatási összegek és az extenzifikációs támogatási kifizetések átváltásának végrehajtása nemzeti valutára a 42. cikk szerint meghatározott elosztási évet megelőző december hónapban érvényes átváltási árfolyamok átlagos, időarányosan számított összegének megfelelően történik.

44. cikk

Egyes anyagok, illetve termékek illegális használatára, illetve tartására kiszabható büntetések

Az idevonatkozó közösségi állat-egészségügyi jogszabályok által nem engedélyezett anyagok, illetve termékek illegális használatával, illetve tartásával kapcsolatos ismételt jogsértés esetén a tagállamok az 1254/1999/EK rendelet 23. cikke (1) bekezdésének értelmében a jogsértés súlyosságának figyelembevételével meghatározhatják annak az időszaknak a tartamát, amíg a támogatási rendszerekből való kizárás érvényes.

45. cikk

Nemzeti végrehajtási intézkedések

A tagállamok elfogadják mindazokat az intézkedéseket, amelyekre e rendelet megfelelő alkalmazásához szükség van. Ezekről tájékoztatják a Bizottságot.

46. cikk

Értesítés

(1) 2000. július 1-jétől kezdődően a tagállamok évente legkésőbb szeptember 15-ig (a tárgyév első hat hónapjára vonatkozó információk tekintetében), illetve március 1-jéig (a tárgyévet megelőző év második hat hónapjára vonatkozó információk tekintetében) értesítik a Bizottságot a következőkről:

a) azoknak a hímivarú szarvasmarháknak a számáról, amelyekkel kapcsolatban különleges támogatási kérelmet adtak be, a következő bontásban:

   – korcsoportonként,

   – állattípusonként (bika, illetve tinó);

b) azoknak a teheneknek a számáról, amelyekre nézve anyatehénre vonatkozó támogatásra kérelmet nyújtottak be, az 1254/1999/EK rendelet 6. cikk (2) bekezdésének a) pontjában hivatkozott rendszer szerinti bontásban;

c) azoknak az állatoknak a számáról, amelyekkel kapcsolatosan vágási támogatási kérelmet adtak be, állattípusonkénti bontásban (kifejlett marha, illetve borjú), jelezve, hogy az állatokat levágták vagy exportálták;

d) azoknak az állatoknak a számáról, amelyekkel kapcsolatosan a szezonalitást csökkentő támogatásra vonatkozó kérelmet ténylegesen megítélték, aszerinti bontásban, hogy a különleges támogatás első vagy második folyósításából részesültek, valamint a fent említett két korcsoportnak megfelelő termelők számáról.

(2) A 2001. évtől kezdve a tagállamok minden évben legkésőbb július 31-ig értesítik a Bizottságot az előző naptári évre vonatkozóan:

a) azoknak a hímivarú szarvasmarháknak a számáról, amelyekkel kapcsolatban a különleges támogatási kérelmet ténylegesen meg is ítélték, a következő bontásban:

   – korcsoportonként,

   – állattípusonként (bika, illetve tinó),

   feltüntetve:

   – adott esetben az extenzifikációs támogatások kifizetésének folyósítását (az 1254/1999/EK rendelet 13. cikke (2) bekezdésében szabályozott korlátoknak megfelelő bontásban), valamint az érintett állattartók számát a fenti korlátoknak megfelelően külön bemutatva,

   – azoknak az állatoknak a számát, korcsoportonkénti bontásban, amelyekre a regionális felső határ alkalmazása miatt az előző naptári év tekintetében a különleges támogatást nem ítélték meg;

b) azoknak a teheneknek és üszőknek a számát, amelyekre az anyatehénre vonatkozó támogatást ténylegesen megítélték, az 1254/1999/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában hivatkozott rendszer szerinti bontásban, és ahol van ilyen, bemutatva az extenzifikációs támogatások kifizetési rendszere szerinti folyósítást (az 1254/1999/EK rendelet 13. cikk (2) bekezdésében szabályozott korlátoknak megfelelő bontásban), valamint az érintett állattartók számát mindkét rendszer esetében;

c) azoknak a tejelőteheneknek a számát, amelyekre vonatkozóan az extenzifikációs támogatás kifizetését ténylegesen megítélték;

d) korcsoportonkénti bontásban azoknak az állatoknak a számát, amelyekre az üszőkre vonatkozó országos felső határ alkalmazása miatt az előző naptári év tekintetében a támogatást nem ítélték meg;

e) ahol van ilyen, az anyatehénre vonatkozó támogatás mindenféle országos szintű kiegészítésének odaítélését, jelezve:

   – a támogatás megítélésének feltételeit,

   és

   – az állatonként megítélt összeget;

f) azoknak az állatoknak a számát, amelyekre az állománysűrűség által nem érintett támogatást ténylegesen megítélték, valamint az érintett termelők számát;

g) azoknak az állatoknak a számát, amelyekre nézve a vágási támogatás megítélése ténylegesen megtörtént, állattípusonkénti bontásban (kifejlett marha, illetve borjú), jelezvén, hogy a támogatást vágásra vagy exportra ítélték-e meg, valamint minden egyes alcsoport esetében az érintett termelők számát.

(3) A tagállamok 2001. július 31-éig értesítik a Bizottságot azoknak az állatoknak a számáról, korcsoportonkénti bontásban, amelyekre az országos felső határ alkalmazása miatt az előző naptári év tekintetében a vágási támogatást nem ítélték meg.

(4) A tagállamok a IV. mellékletben bemutatott táblázat alapján közlik az e cikkben meghatározott részleteket.

VIII. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) Az 1254/1999/EK rendelet 50. cikke értelmében a 805/68/EGK rendelet rendelkezéseiről az 1254/1999/EK rendelet rendelkezéseire való átmenet megkönnyítése érdekében a Bizottsághoz az 1999. évre vonatkozó értesítéseket ugyanazon eljárásnak megfelelően kell megtenni, mint amilyet a 3886/92/EGK rendelet ír elő.

(2) Az 1254/1999/EK rendelet 21. cikkében szabályozott követelmény az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról a 92/102/EGK tanácsi irányelvben [1] meghatározott eljárásnak megfelelően vonatkozik az 1998. január 1-je előtt született állatokra, kivéve azokat az eseteket, ahol az állatok a Közösségen belüli kereskedelemben vesznek részt.

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 3886/92/EGK rendelet 2000. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

A legkésőbb 1999. december 31-ig benyújtott kérelmekre vonatkozóan érvényes marad.

A megismételt rendeletre vonatkozó hivatkozásokat úgy kell megfogalmazni, mint az erre a rendeletre vonatkozó hivatkozásokat.

49. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2000. január 1-jétől kell alkalmazni, kivéve a 10., 11., 15. cikkben, a 21. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében, a 29. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 32. cikk (5), (6) és (9) bekezdésében, a 35. cikk (2) bekezdésében, valamint a 39. cikkben szabályozott döntésekkel és értesítésekkel kapcsolatos rendelkezéseket, amelyeket e rendelet hatálybalépésétől kezdve kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1999. október 28-án.

a Bizottság részéről

Franz FISCHLER

a Bizottság tagja

[1] HL L 355., 1992.12.5., 32. o.

I. MELLÉKLET

A 14. CIKKBEN HIVATKOZOTT SZARVASMARHAFAJTÁK FELSOROLÁSA

– Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD)
– Ayrshire
– Armoricaine
– Bretonne Pie-noire
– Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR)
– Groninger Blaarkop
– Guernsey
– Jersey
– Malkeborthorn
– Reggiana
– Valdostana Nera
– Itäsuomenkarja
– Länsisuomenkarja
– Pohjoissuomenkarja.

II. MELLÉKLET

A 18. cikkben említett átlagos tejhozamok

(kilogramm)

Belgium	5 450
Dánia	6 800
Németország	5 800
Görögország	4 250
Spanyolország	4 650
Franciaország	5 550
Írország	4 100
Olaszország	5 150
Luxemburg	5 700
Hollandia	6 800
Ausztria	4 650
Portugália	5 100
Finnország	6 400
Svédország	7 150
Egyesült Királyság	5 900

III. MELLÉKLET

A VÁGÁSI TÁMOGATÁSNAK A 38. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT ORSZÁGOS FELSŐ HATÁRAI

	Kifejlett marha	Borjú
Belgium	711 232	335 935
Dánia	711 589	54 700
Németország	4 357 713	652 132
Görögország	235 060	80 324
Spanyolország	1 982 216	25 629
Franciaország	4 041 075	2 045 731
Írország	1 776 668	0
Olaszország	3 426 835	1 321 236
Luxemburg	21 867	3 432
Hollandia	1 207 849	1 198 113
Ausztria	546 557	129 881
Portugália	325 093	70 911
Finnország	382 536	10 090
Svédország	502 063	29 933
Egyesült Királyság	3 266 212	26 271

IV. MELLÉKLET

A 21. cikk (3) bekezdésében és a 46. cikkben említett táblázat

1. **KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁS**

Állatok létszáma

1254/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Általános rendszer és vágási rendszer		Csak vágási rendszer	
				Egyetlen korcsoport, illetve első korcsoport		Második korcsoport	A két korcsoport együtt
				Bikák	Tinók	Bikák	Tinók
46. cikk (1) bekezdés a) pont	szeptember 15.	1.1	Kérelmezett állatok száma (januártól júniusig)				
	március 1.	1.2	Kérelmezett állatok száma (júliustól decemberig)				
46. cikk (1) bekezdés a) pont első és második francia bekezdés	július 31.	1.3	Állatok elfogadott száma (egész évben)				
46. cikk (1) bekezdés a) pont negyedik francia bekezdés	július 31.	1.4	A regionális felső határ alkalmazása miatt el nem fogadott állatok létszáma				

Termelők száma

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Általános rendszer és vágási rendszer			Csak vágási rendszer
				Egyetlen korcsoport, illetve első korcsoport	Csak a második korcsoport	A két korcsoport együtt	Csak a két korcsoport együtt
46. cikk (1) bekezdés a) pont harmadik francia bekezdés	július 31.	1.5	Termelők száma, akiknek a támogatást megítélték				

2. SZEZONALITÁST CSÖKKENTŐ TÁMOGATÁS

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Egyetlen korcsoport, illetve első korcsoport	Második korcsoport	A két korcsoport együtt
46. cikk (1) bekezdés d) pont	szeptember 15.	2.1	Kérelmezett állatok száma			
		2.2	Termelők száma			
	március 1.	2.3	Elfogadott állatok száma			
		2.4	Termelők száma			

3. ANYATEHÉNRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Tisztán anyatehén-állomány	Vegyes állomány
46. cikk (1) bekezdés b) pont	szeptember 15.	3.1	Kérelmezett állatok száma (januártól júniusig)		
	március 1.	3.2	Kérelmezett állatok száma (júliustól decemberig)		
46. cikk (2) bekezdés e) pont	július 31.	3.3	Elfogadott tehenek száma (egész évben)		
		3.4	Elfogadott üszők száma (egész évben)		
		3.5	Termelők száma, akiknek megítélték a támogatást (egész évben)		
				Fejenkénti mennyiség	
46. cikk (2) bekezdés e) pont	július 31.	3.6	Nemzeti támogatás		
46. cikk (2) bekezdés d) pont	július 31.	3.7	Az üszőkre vonatkozó nemzeti felső határ alkalmazása miatt el nem fogadott állatok létszáma		

4. EXTENZIFIKÁCIÓS TÁMOGATÁS KIFIZETÉSEI

4.1 *Egyetlen állománysűrűség alkalmazása esetén (az 1254/1999/EK rendelet 13. cikk (2) bekezdésének első albekezdése)*

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Különleges támogatás	Anyatehénre vonatkozó támogatás	Tejelőtehenek	Összes
46. cikk (2) bekezdés a), b) és c) pont	július 31.	4.1.1	Elfogadott állatok száma				
		4.1.2	Termelők száma, akiknek a támogatást megítélték				

4.2 *Két állománysűrűség alkalmazása esetén (az 1254/1999/EK rendelet 13. cikk (2) bekezdésének második albekezdése)*

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Különleges támogatás		Anyatehénre vonatkozó támogatás		Tejelőtehenek		Összes	
				1,4–1,8	<1,4	1,4–1,8	<1,4	1,4–1,8	<1,4	1,4–1,8	<1,4
46. cikk (2) bekezdés a), b) és c) pont	július 31.	4.2.1	Elfogadott állatok száma								
		4.1.2	Termelők száma, akiknek a támogatást megítélték								

5. AZ ÁLLOMÁNYSŰRŰSÉGI TÉNYEZŐ ALKALMAZÁSA ALÓL MENTES TÁMOGATÁS

2340/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Állatok	Termelők
46. cikk (2) bekezdés f) pont	július 31.	5	Azoknak az állatoknak és termelőknek a létszáma, akikkel kapcsolatosan az állománysűrűségi tényező alkalmazása alól mentes támogatást megítélték		

6. VÁGÁSI TÁMOGATÁS

Állatok létszáma

2340/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Vágás		Export	
				Kifejlett marha	Borjú	Kifejlett marha	Borjú
46. cikk (1) bekezdés c) pont	szeptember 15.	6.1	Kérelmezett állatok száma (januártól júniusig)				

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Vágás		Export	
				Kifejlett marha	Borjú	Kifejlett marha	Borjú
	március 1.	6.2	Kérelmezett állatok száma (júliustól decemberig)				
46. cikk (2) bekezdés g) pont	július 31.	6.3	Elfogadott állatok száma (egész évben)				
46. cikk (3) bekezdés	július 31.	6.4	A nemzeti felső határ alkalmazása miatt el nem fogadott állatok száma				

Termelők száma

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Szükséges információ	Vágás		Export	
				Kifejlett marha	Borjú	Kifejlett marha	Borjú
46. cikk (2) bekezdés g) pont	július 31.	6.5	Termelők száma, akiknek a támogatást megítélték				

7. **TEJELŐTEHENEK KVÓTÁJA**

2342/1999/EK rendelet	Beadási határidő	Hiv.	Jogok egyenlege az év elején	A nemzeti tartalékhoz került jogok		A nemzeti tartalékból nyert jogok	Jogok egyenlege az év végén
21. cikk (3) bekezdés	március 1. (előzetes tájékoztatás)	7.1		(a) birtok nélküli átruházás következtében	(b) nem kielégítő használat következtében		
21. cikk (3) bekezdés	július 31. (végleges tájékoztatás)	7.2					